

Nemajetková újma

Podle § 2971 o. z. odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocituje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Při výkladu termínu „zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem“ lze vyjít z demonstrativně uvedených případů. Ustanovení § 2971 o. z. hovoří o hrubé nedbalosti, která je nedbalostí nejvyšší intenzity, jež svědčí o lehkomyšlném přístupu škůdce k plnění svých povinností, kdy je zanedbán požadavek náležité opatrnosti takovým způsobem, že to svědčí o zřejmé bezohlednosti škůdce k zájmům jiných osob. V tomto ustanovení je hrubá nedbalost coby zvláštní okolnost, za níž byla způsobena újma, prakticky postavena naroveň úmyslnému způsobení škody ze zvláště zavrženíhodných pohnutek. Dalšími možnými zvláštními okolnostmi ve smyslu § 2971 o. z. je třeba chápat okolnosti srovnatelně závažné. K tomu se přiklání i odborná literatura, podle níž uvedením konkrétních případů v rámci demonstrativního výčtu dal zákonodárce najevo, jakým směrem se má ubírat výklad samotného neurčitého právního pojmu. Jinými zvláštními okolnostmi proto musíme rozumět takové okolnosti, které se z objektivního i subjektivního hlediska podobají výslovně zakotveným případům. Těmto případům je společné, že škůdce si při působení újmy počíná se zavrženíhodnou bezohledností a despektem k právem chráněným zájmům jiných osob. Také z výslovně uvedených případů plyne, že k náhradě nemajetkové újmy podle tohoto ustanovení nebude postačovat prostá nedbalost.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 25 Cdo 27/2023-203 ze dne 14.3.2024)

Nejvyšší soud rozhodl v právní věci žalobců: a) L. P., b) L. P., c) Š. M. P., zastoupený L. P., d) AAAAA (pseudonym), a e) BBBB (pseudonym), žalobkyně d) a e) zastoupeny zákonnými zástupci - rodiči: L. P., a L. P., proti žalované: Allianz pojišťovna, a.s., se sídlem P., o náhradu nemajetkové újmy, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 10 C 67/2021, o dovolání žalobkyně b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2022, č. j. 68 Co 400/2021-142, tak, že dovolání žalobkyně b) se zamítá; směřuje-li dovolání proti potvrzujícímu výroku rozsudku odvolacího soudu ve věci samé ohledně žalobců a), c), d) a e) a výrokům o náhradě nákladů řízení, dovolání se odmítá. Ve vztahu mezi žalobkyní b) a žalovanou nemá žádná z nich právo na náhradu nákladů dovolacího řízení.

Z odůvodnění:

1. Obvodní soud pro Prahu 8 rozsudkem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 10 C 67/2021-97, ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 17. 8. 2021, č. j. 10 C 67/2021-105, opravným usnesením ze dne 15. 9. 2021, č. j. 10 C 67/2021-129, a usnesením ze dne 15. 9. 2021, č. j. 10 C 67/2021-130, kterým bylo změněno opravné usnesení, uložil žalované povinnost zaplatit žalobci a) 20 000 Kč s příslušenstvím a ve zbývající částce 130 000 Kč s příslušenstvím jeho žalobu zamítl, zamítl rovněž žalobu na zaplacení 150 000 Kč s příslušenstvím žalobkyni b) a na zaplacení 100 000 Kč s příslušenstvím každému z žalobců c), d) a e) a rozhodl o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky i vůči státu. Vyšel ze zjištění, že dne 9. 5. 2016 byl v Brně na přechodu pro chodce sražen žalobce a), který byl se svým synem - žalobcem c) na cestě do porodnice, kde se žalobkyně b) chystala k porodu žalobkyně d) a e). Vinou řidiče vozidla pojištěného pro případ odpovědnosti za újmu způsobenou jeho provozem u

žalované utrpěl žalobce a) lehká zranění (zhmoždění levého kolene a bérce, pravého kolene, ramene a lokte). Bezprostředně po nehodě byl ošetřen v nemocnici (šití třicentimetrové rány na levém lokti) a po poledni téhož dne pro nevolnost, porodu dcer se však stihl zúčastnit. Byla mu předepsána analgetika a doporučen klidový režim, pracovní neschopnost byla ukončena ke dni 30. 5. 2016. Žalovaná vyplatila žalobci a) bolestné 24 670 Kč a náhradu majetkové škody 9 654 Kč. Žalobkyně b) se o dopravní nehodě dozvěděla telefonicky od manžela v okamžiku, kdy se připravovala k porodu, a protože zněl zmateně, trvala na tom, aby se nechal ošetřit. Žalobce a) sice porod stihl (byl přítomen i na sále), avšak nevypadal dobře. Žalobkyně d) a e) se narodily v den dopravní nehody předčasně, plánovaným císařským řezem, obě byly 4 dny umístěny v inkubátoru a poté spolu s žalobkyní b) na pokoji [kde je žalobce a) navštěvoval], do domácí péče byly propuštěny 30. 5. 2016. Z porodu má rodina jedinou fotografii. Právně soud uplatněné nároky posoudil podle § 6 odst. 2 zákona č. [168/1999](#) Sb., o odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, § 2958 a § 2959 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, (dále jen „o. z.“) a dovedl, že žalobce a) se v důsledku nehody nemohl po dobu asi 3 týdnů plnohodnotně podílet na péči o předčasně narozená dvojčata vyžadující specifické zacházení. Bylo tak pro něj nenávratně ztraceno navazování prvních kontaktů s dcerami, sžívání se s nimi bezprostředně po porodu a nemohl být v tomto náročném období své manželce takovou oporou a pomocí, jak by si představoval. Soud však zároveň zohlednil, že toto omezení trvalo poměrně krátkou dobu, žalobce a) byl schopen dcery po celou dobu jejich hospitalizace navštěvovat (i vícekrát za den) a u porodu byl přítomen (i když na poslední chvíli). Skutečnost, že rodina disponuje pouze jedinou fotografií z porodu soud neshledal natolik závažnou, aby měla vliv na odškodnění. Soud dospěl k závěru, že žalobce a) má právo na náhradu další nemajetkové újmy podle § 2958 o. z., přičemž za přiměřenou shledal částku 20 000 Kč. Ohledně nároků žalobců b), c), d) a e) pak soud uzavřel, že podle § 2894 odst. 2 věty první o. z. se nemajetková újma odčítuje jen tehdy, je-li to ujednáno, nebo stanoví-li to zvláštní zákon. Podle zákona č. [168/1999](#) Sb. se poškození mohou po pojistiteli škůdce domáhat jen nároků taxativně vymezených v § 6 odst. 2 zákona č. [168/1999](#) Sb. Náhrady další nemajetkové újmy podle § 2958 o. z. se může domáhat jen poškozený a nikoli druhotné oběti a nárok na náhradu podle § 2959 o. z. vzniká jen v případě úmrtí či závažného ublížení na zdraví osoby blízké [zde žalobce a)], k čemuž v posuzované věci nedošlo. Proto soud žalobu těchto žalobců zamítl.

2. K odvolání žalobců Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 2. 2. 2022, č. j. 68 Co 400/2021-142, potvrdil rozsudek soudu prvního stupně v zamítavých výrocích o věci samé, zčásti potvrdil a zčásti změnil rozsudek ve výrocích o náhradě nákladů řízení a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. Vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně a po částečném zopakování dokazování se ztotožnil i s jeho právním posouzením věci. Žalobci a) přiznanou náhradu shledal přiměřenou další nemajetkové újmě, která mu vznikla. Uzavřel dále, že ostatním žalobcům nelze zadostiučinění přiznat vůbec, a to nejen z důvodů uvedených soudem prvního stupně, ale i s ohledem na ustanovení § 2971 o. z. Z rozhodnutí v přestupkovém řízení (kterým odvolací soud provedl důkaz) je zřejmé, že škůdce zavinil dopravní nehodu jednáním ve formě nedbalosti nevědomé, za což mu byla uložena pokuta 3 000 Kč. Bezprostředně po nehodě navíc nabídl žalobci a) pomoc. Na základě zjištěného skutkového stavu odvolací soud uzavřel, že protiprávní jednání škůdce nedosahuje takové intenzity, jakou má na mysli citované ustanovení. S odkazy na judikaturu soud dovedl, že škůdce nezpůsobil újmu za zvláštních okolností ve smyslu § 2971 o. z., neboť toto ustanovení dopadá na vážnější případy, než jsou okolnosti projednávané věci. Bez významu tak je, zda vůbec u ostatních žalobců nastala nemajetková újma, již důvodně pociťovali či dosud pociťují jako osobní neštěstí.

3. Žalobci b) až e) podali dovolání proti výroku I rozsudku odvolacího soudu s tím, že se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu a částečně jde i o otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1527/2020, 25 Cdo 1131/2019 a 30 Cdo 427/2000 nesouhlasí se závěrem, že jejich nároky nemají oporu v § 2971 o. z. s ohledem na zavinění škůdce ve formě nedbalosti nevědomé.

Namítají, že soud při aplikaci tohoto ustanovení uvažoval pouze s okolnostmi na straně viníka nehody a nevzal do úvahy zvláštní okolnosti, jež stojí na jejich straně. Následkem nehody, která se stala bezprostředně před porodem žalobkyň d) a e), prožila rodina období rané péče o ně zcela jinak, než bylo plánováno (nemají ani fotografie z porodu). Jde o období zcela neopakovatelné a náročné, zároveň jde o jedny z nejdůležitějších okamžiků v životě, proto je jejich nárok odškodnitelný pouze v penězích. Podle dovolatelů nebyla dosud v rozhodovací praxi dovolacího soudu ve vztahu k § 2971 o. z. vyřešena otázka zvláštních okolností spočívajících čistě na straně poškozených. Navrhli proto zrušení rozsudku odvolacího soudu v potvrzujícím výroku I (a v závislých výrociích) a vrácení věci v tomto rozsahu soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Žalobkyně b) navíc navrhla zastavení řízení o jejím nároku co do částky 50 000 Kč.

4. Usnesením ze dne 21. 9. 2022, č. j. 10 C 67/2021-181, Obvodní soud pro Prahu 8 zastavil řízení o dovolání žalobců c), d) a e) pro nezaplacení soudního poplatku z dovolání. Usnesením ze dne 8. 11. 2022, č. j. 10 C 67/2021-185, pak Obvodní soud pro Prahu 8 rozhodl o neúčinnosti částečného zpětvzetí žaloby žalobkyní b).

5. Nejvyšší soud posoudil dovolání žalobkyně b) podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2022 (dále jen „o. s. ř.“) a jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou – účastnicí řízení (§ 240 odst. 1 o. s. ř.), splňující podmínku ve smyslu § 241 odst. 2 písm. a) o. s. ř., se zabýval jeho přípustností.

6. Dovoláním žalobkyně b) byl napaden výrok I rozsudku odvolacího soudu v celém rozsahu, tedy i v části, již byly potvrzeny zamítavé výroky rozsudku soudu prvního stupně i ohledně nároků žalobců a), c), d) a e). V tomto rozsahu nemohla vzniknout žalobkyni b) žádná újma, neboť tato část výroku se týká výhradně žalobců a), c), d) a e). Proto dovolání žalobkyně b) v tomto rozsahu není podle § 243b, § 218 písm. b) o. s. ř. subjektivně přípustné (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1363/96, uveřejněné v časopisu Soudní judikatura č. 3, ročník 1998, pod č. 28, nebo ze dne 1. 2. 2001, sp. zn. 29 Cdo 2357/2000, uveřejněné pod C 154 v Souboru civilních rozhodnutí Nejvyššího soudu, C. H. Beck – dále jen „Soubor“).

7. Dovolatelka napadla dovoláním celý výrok I rozsudku odvolacího soudu, tedy i v části, již odvolací soud částečně změnil a částečně potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výrociích o náhradě nákladů řízení, ve vztahu k níž však nevymezila, v čem spatřuje předpoklady přípustnosti dovolání. V tomto rozsahu trpí dovolání vadou, pro kterou nelze v dovolacím řízení pokračovat, navíc dovolání proti výrociím o náhradě nákladů řízení není přípustné podle § 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

8. Dovolání je však přípustné pro řešení otázky, zda zvláštní okolnosti ve smyslu § 2971 o. z. spočívají na straně poškozených, která dosud nebyla dovolacím soudem za daných skutkových okolností vyřešena.

9. Podle § 2971 o. z. odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženímhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pociťuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.

10. Citované ustanovení navazuje na jednotlivé skutkové podstaty náhrady újmy (škody) a umožňuje (za splnění zvláštních předpokladů v něm uvedených) poskytnout náhradu nemajetkové újmy, a to „každému“, tedy nejen přímému poškozenému, ale i např. druhotným obětím – blízkým poškozeného nebo dokonce i jiným osobám, jež způsobenou újmu důvodně pociťují jako osobní neštěstí. Ustanovení § 2971 o. z. patří k právním normám s relativně neurčitou hypotézou, tj. k normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem, a které tak přenechávají soudu, aby podle

svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Přiznání náhrady nemajetkové újmy musí odůvodňovat zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, přičemž citované ustanovení demonstrativně uvádí jen dva příklady (viz formulaci „zejména“), a to porušení důležité právní povinnosti z hrubé nedbalosti nebo způsobení újmy úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky (výklad pojmů „důležitá právní povinnost“ či „jiná zvlášť zavrženíhodná pohnutka“ bude vždy v každém jednotlivém případě záviset na konkrétních skutkových okolnostech věci). Není tedy vyloučeno, aby zvláštní okolnosti spočívaly i v jiných, v citovaném ustanovení demonstrativně nevyjmenovaných, skutkových okolnostech konkrétní věci. Současně musí být újma poškozeným pocítována jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Zákon tedy vyžaduje určitou kvalifikovanou intenzitu újmy a její definitivnost ve smyslu nemožnosti jiného způsobu reparace či nápravy. Objektivizace nemajetkové újmy je vždy vzhledem k její povaze a neměřitelnosti obtížná, proto bude zpravidla možné využít obdobná kritéria, která jsou judikaturou definována pro zjišťování zásahů do osobnostních práv a jejich intenzity, tedy bude namísto vážit, zda každá průměrná fyzická osoba ve srovnatelném postavení jako poškozený by za daných okolností pocítovala způsobenou újmu obdobným způsobem (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2015, sp. zn. 30 Cdo 965/2015, Soubor C 15003). Je třeba brát v úvahu především intenzitu, povahu a způsob neoprávněného zásahu, jakož i charakter a rozsah zasažené hodnoty (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 30 Cdo 2919/2006, Soubor C 4692) a zohledněny mají být i okolnosti na straně škůdce a poškozeného (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2000, sp. zn. 30 Cdo 427/2000, nebo ze dne 20. 4. 2021, sp. zn. 25 Cdo 1131/2019).

11. Při výkladu termínu „zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem“ lze vyjít z demonstrativně uvedených případů. Ustanovení § 2971 o. z. hovoří o hrubé nedbalosti, která je nedbalostí nejvyšší intenzity, jež svědčí o lehkomyšlném přístupu škůdce k plnění svých povinností, kdy je zanedbán požadavek náležité opatrnosti takovým způsobem, že to svědčí o zřejmé bezohlednosti škůdce k zájmům jiných osob (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2702/2012, publikovaný pod č. 59/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek - dále jen „Sb. rozh. obč.“). V tomto ustanovení je hrubá nedbalost coby zvláštní okolnost, za níž byla způsobena újma, prakticky postavena naroveň druhému příkladu, tedy úmyslnému způsobení škody ze zvlášť zavrženíhodných pohnutek (srov. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2019, sp. zn. 25 Cdo 972/2018, již citovaný rozsudek ze dne 20. 4. 2021, sp. zn. 25 Cdo 1131/2019, ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 25 Cdo 1527/2020, uveřejněný pod č. [30/2022](#) Sb. rozh. obč., nebo ze dne 15. 7. 2021, sp. zn. 25 Cdo 64/2021, uveřejněný pod č. [35/2022](#) Sb. rozh. obč.). Je nepochybné, že dalšími možnými zvláštními okolnostmi ve smyslu § 2971 o. z. je třeba chápat okolnosti srovnatelně závažné. K tomu se přiklání i odborná literatura, podle níž uvedením konkrétních případů v rámci demonstrativního výčtu dal zákonodárce najevo, jakým směrem se má ubírat výklad samotného neurčitěho právního pojmu. Jinými zvláštními okolnostmi proto musíme rozumět takové okolnosti, které se z objektivního i subjektivního hlediska podobají výslovně zakotveným případům. Těmto případům je společné, že škůdce si při působení újmy počíná se zavrženíhodnou bezohledností a despektem k právem chráněným zájmům jiných osob. Také z výslovně uvedených případů plyne, že k náhradě nemajetkové újmy podle tohoto ustanovení nebude postačovat prostá nedbalost (MELZER, Filip. Předpoklady náhrady nemajetkové újmy. In: MELZER, Filip, TĚGL, Petr a kol. Občanský zákoník - velký komentář. Svazek IX. § 2894-3081. Praha: Leges, 2018 str. 1102). V posuzované věci dovolatelka nezpochybňovala závěr odvolacího soudu, že škůdce se protiprávního činu dopustil z nedbalosti ve formě nedbalosti nevědomé, čímž nejsou z jeho strany splněny podmínky zvláštních okolností ve smyslu § 2971 o. z. Odvolacímu soudu ale vytýká, že zvláštní okolnosti ve smyslu citovaného ustanovení neshledal na její straně jako poškozené. Ze skutkových závěrů odvolacího soudu (jejichž správnost ve smyslu § 241a odst. 1 a § 242 odst. 3 o. s. ř. dovolacímu přezkumu nepodléhá) vyplývá, že škůdce se dopustil protiprávního činu v situaci, kdy žalobkyně b) byla hospitalizována a připravovala se k porodu dvojčat císařským řezem, přičemž po dohodě s žalobcem

a) očekávala, že porodu bude přítomen. V posuzované věci je tedy zvláštní okolností, za níž škůdce způsobil újmu (pouze) to, že k ní došlo po cestě otce k porodu jeho dětí, tedy v očekávání v rodinném životě ojedinělé radostné události, do níž negativně dopravní nehoda zasáhla. Tyto okolnosti nastaly zcela nezávisle na (nedbalostním) jednání škůdce a nelze je považovat za srovnatelné s demonstrativně uvedenými příklady, kdy jde o hrubou nedbalost nebo úmyslné jednání s cílem ničit, ublížit či vedené jinou zvláště zavrženíhodnou pohnutkou. Žalobkyně b) se dozvěděla o dopravní nehodě těsně před porodem, což u ní vyvolalo nejen obavy o zdraví manžela, ale i nepříjemné pocity související s nejistotou, zda manžel stihne u porodu být. Celá situace byla proto pro ni nepříjemná, prožívala frustraci a neklid, a to přesto, že věděla, že žalobce a) nebyl vážně zraněn, a nakonec u porodu byl. Dovolací soud nepochybně, že tyto okolnosti negativně ovlivnily prožívání porodu žalobkyní b), nicméně skutečnost, že v důsledku nich neprožívala porod tak, jak si představovala, nejen že není natolik závažná, aby se alespoň přiblížila intenzitě, kterou zákon se zvláštními okolnostmi, za nichž škůdce újmu způsobil, spojuje, ale především nastala až po škodní události, a proto je jejím důsledkem a nikoli okolností, za níž škůdce újmu způsobil. Rovněž skutečnost, že po porodu byla žalobkyně další 3 týdny spolu s novorozenci hospitalizována a žalobce a) jí při návštěvách nemohl, vzhledem ke zranění, pomáhat s dětmi tak, jak si oba představovali, již není okolností, za níž došlo ke vzniku újmy, ale jejím důsledkem. Proto ji nelze při posuzování existence zvláštních okolností zohledňovat. Navíc péči o novorozence, je-li hospitalizován spolu s matkou, provádí především matka, zdravotní omezení otce tak na ni nemá podstatný vliv. Konečně ani to, že rodina má z porodu pouze jedinou fotografii, není svou závažností srovnatelná s významem demonstrativně v § 2971 o. z. uvedených okolností, a navíc není ani zřejmé, zda je mezi nepořízením více fotografií a zraněním žalobce a) dána příčinná souvislost; i kdyby však byla dána, opět by se jednalo o důsledek škodní události a nikoli okolnost, za níž byla újma způsobena. Odvolací soud proto správně dovodil, že v posuzované věci není u žalobkyně b) jako druhotné oběti splněna nezbytná podmínka existence zvláštních okolností, za nichž škůdce způsobil újmu, a již proto není možno ustanovení § 2971 o. z. použít. Sluší se dodat, že soud (správně) žalobci a) jako primární oběti přiznal náhradu další nemajetkové újmy spojené s ublížením na zdraví (§ 2958 o. z.) právě proto, že mu dopravní nehoda znemožnila plnohodnotnou účast na péči o manželku a oba novorozence a jejich příchod na svět byl pro něj nehodou ovlivněn. Jestliže nebyla splněna jedna z nezbytných podmínek aplikace § 2971 o. z., bylo nadbytečné zabývat se tím, zda žalobci důvodně pociťují vzniklou újmu jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit, jak správně uzavřel odvolací soud.

12. Z těchto důvodů je zřejmé, že uplatněný dovolací důvod není naplněn, a protože Nejvyšší soud neshledal ani existenci vad řízení ve smyslu § 242 odst. 3 o. s. ř., dovolání žalobkyně b) podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)